

skrive indledningen, ville jeg med glæde have støttet forslaget. I indledningen står der, at der skal tages initiativer, der kan sikre en værdig og anstændig behandling af alle ældre medborgere på landets plejehjem og sikre en ordentlig udnyttelse af ressourcerne på plejehjemmene.

Men når hr. Frank Dahlgaard går ned i de mindste detaljer og nævner, at socialministeren skal skrive breve, at plejehjem skal nedlægge personalestuer, hvad embedslægerne skal, og hvad kommunerne skal, så vil der være nogle detaljer, som vi ikke kan være enige i.

Når det så er sagt, vil jeg gerne tilføje, at der i øjeblikket er fokus på behandlingen af plejehjemsbeboere, fordi der den senere tid har været en del tilfælde, hvor plejehjemsbeboere er blevet behandlet og bliver behandlet uanstændigt. Det drejer sig om tvangsmedicinering, skjult medicinering, fastspænding, genbrug af bleer, manglende tandbørstning og bad, kaffedrikning i personalestuer i stedet for at være sammen med de ældre, osv. osv.

Det seneste eksempel på uanstændig behandling er fra et plejehjem i Thyregod ved Give i Østjylland, hvor de ældre ikke længere må få lov at beholde deres ganske få egne private møbler. Hjemmehjælperne kan ikke komme til at udføre deres arbejde, og derfor har man besluttet, at de ældres egne personlige ejendele skal ud. Ud med den kommode, man har haft i 50 år, ud med spisestuestolene, som er det eneste, der er tilbage, det sidste man har af spisestuen fra den tid, hvor hele familien spiste sammen, hvor man fejrede jul, fødselsdage og andre festdage sammen. Ud med det. Det er også uanstændigt.

Det kan vi ikke være bekendt. De ældres stuer skal bære præg af at være et privat hjem. Der skal være en hjemlig atmosfære, og det kan der naturligvis være, hvis man stopper millimeter-tyranniet og udviser fleksibilitet, kreativitet og lidt god vilje. Det drejer sig om holdninger, er der blevet sagt flere gange i dag. Det drejer sig også om værdier og mennesker med hjertet på rette sted.

Vi må have en bedre orden vedrørende tilsyn med plejehjem, end vi har nu. I bekendtgørelsen om tilsyn, der trådte i kraft i juli 1992, står der, at embedslægerne skal yde rådgivning på anmodning, og siden 1992 har det primære tilsyn med landets plejehjem ligget i kommunerne.

Vi må kunne gøre det bedre, har statsministeren adskillige gange sagt ved festlige lejlig-

heder de seneste år, og det er jeg meget enig med ham i. Vi må kunne gøre det bedre, for tilsynet fungerer ikke godt nok. Vi må have et sæt standardregler for, hvordan pasning af de ældre i praksis skal foregå på plejehjem, måske endda en slags kvalitetsmærkning, som et medlem fra Borgerrepræsentationen i København har foreslået.

Og hvis det er kommunale plejehjem, vi taler om, så mener jeg, det bør være andre instanser end kommunen, der tager sig af tilsynet. Det bør ikke være den samme, der udfører jobbet, som foretager tilsyn og som modtager klager over samme. Disse funktioner bør skilles ad, som det bliver gjort på så mange andre områder i samfundet i øjeblikket.

Intentionerne med dette forslag er meget positive, og dem er vi enige i, men forslaget som helhed kan vi desværre ikke støtte.

Tom Behnke (FRI):

Til gengæld kan Frihed 2000 støtte forslaget, også i sin helhed, i særdeleshed i sin helhed. Der er nogle småting, som vi gerne havde set anderledes, det vil jeg vende tilbage til. Men overordnet set er det et rigtig godt beslutningsforslag, der netop tager fat og ikke bare siger, at vi skal have en anstændig behandling af plejehjemsbeboerne, men også anviser hvordan, og det synes jeg har været tiltrængt længe, fordi vi kan jo alle – som mange ordførere har sagt – være enige om, at vi skal have en anstændig behandling af plejehjemsbeboerne.

Jo, men hvordan? Og det er jo præcis dér, debatten bør stå, og derfor er det glædeligt at se, at forslagsstilleren har lavet seks punkter og sagt, at det er dér, det gør ondt i dag, det er dér, ligtornen sidder, det er dér, hunden ligger begravet, det er dér, vi skal sætte ind, det er dér, vi skal gøre noget.

Vi i Frihed 2000 er helt enige i, at det vil være hensigtsmæssigt, at socialministeren indskærper, at plejehjemslederen rent faktisk har et ansvar, og at plejehjemslederen rent faktisk også bør stilles til ansvar, hvis der sker svigt.

Vi er også enige i, at de ansatte på plejehjemmene bør have en mere konkret rolle at spille, når de opdager, at der sker svigt på plejehjemmene, omsorgssvigt over for de ældre, at de da skal have en pligt til simpelt hen at gøre noget ved det eller indberette det, således at forholdene kan blive ændret.

Vi er også meget enige i, at det skal være muligt både for plejehjemsbeboerne og også for